

til dyrene, ligesom Justitsministeriet kan tilslutte sig, at der gives mulighed for at fastsætte regler om godkendelse af opholdsrum og inventar, inden det tages i brug. Eksempelvis vil der kunne fastsættes regler om godkendelse af sobindsler. Justitsministeriet kan tiltræde, at regler på dyreværnsområdet, der vil kunne få mere vidtrækkende - erhvervsøkonomisk - betydning for landbruget, skal fastsættes ved lov, medmindre de udspringer af forpligtelser af international karakter eller er af mindre indgribende betydning. Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at justitsministeren efter den særlige bestemmelse i forslagens § 6, stk. 2, for så vidt angår æglægningsbure administrativt vil kunne fastsætte regler bl.a. om vilkårene for tilladelse til disses anvendelse, herunder krav til burstørrelsen m.v., selv om reglerne er mere restriktive end de krav, der udspringer af forpligtelser af international karakter. Hovedprincippet i § 4, stk. 2, er således fraveget ved § 6, stk. 2. Dette betyder, at de gældende regler om burstørrelse i bekendtgørelse nr. 340 af 30. juni 1981 som ændret ved bekendtgørelse nr. 381 af 16. juni 1986 kan opretholdes i bekendtgørelsesform.

Justitsministeriet er samtidig enig i, at det af såvel lovtekniske som praktiske grunde er hensigtsmæssigt, at der åbnes mulighed for, at de detaljerede regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum, der udspringer af forpligtelser af international karakter, kan gennemføres administrativt. Dette må ses i lyset af, at de væsentligste initiativer på dette område i de kommende år navnlig vil komme fra EF, jf. ovenfor pkt. 4, B.

Som eksempler på områder, hvor det kan forventes, at der vil blive fastsat fælles EF-regler, kan nævnes forhold som arealkrav pr. dyreenhed, fiksering af dyr samt krav til dyrenes opholdsrum m.v.

Justitsministeriet vil i internationalt regi, herunder i EF, indtage en positiv holdning til forslag om fastsættelse af fælles internationale bestemmelser, der efter praktiske og videnskabelige erfaringer kan forbedre produktionsdyrenes velfærd. Justitsministeriet vil være positiv over for forslag, der sigter mod indførelse af produktionssystemer, hvor permanent fiksering af dyr undgås, forudsat at disse systemer medfører dyrevelfærdsmæssige fordele, som kan stå mål med de fornødne økonomiske investeringer, og forudsat, at der etableres rimelige overgangsordninger. Med hensyn til pladsforholdene vil Justitsministeriet endvidere støtte internationale initiativer, der går i retning af at undgå overbelægning i staldene.

Med den beskrevne begrænsning vedrørende dyr i landbruget finder bestemmelsen i § 4, stk. 1, anvendelse for alle opholdsrum i øvrigt, herunder opholdsrum for sportsdyr, kæledyr og andre »hobby«-dyr.

For så vidt angår hunde bestemmer hundelovens § 5, stk. 2, at når en hund holdes bundet, skal dens lænke mindst være 5 m lang, og den skal have adgang til et opholdsrum, der kan yde den forsvarligt læ mod regn, blæst og kulde. Består opholdsrummet i et hundehus, skal det være rummeligt og så højt, at hunden kan stå oprejst.

Der henvises til lovforslagets § 3, stk. 1 og 2, og § 4, der svarer til udvalgets lovudkast § 3, stk. 1 og 2, og § 4.

Udvalget foreslår i lovudkastet § 3, stk. 3, at politiet skal kunne nedlægge forbud imod, at dyr holdes på et sted, hvor ejeren eller den, der fører tilsyn med dyret, ikke bor. I betænkningen side 54 og side 88-89 anfører udvalget, at dyrhold på (bygge)legepladser ikke bør være tilladt, idet der ikke er det fornødne kvalificerede tilsyn, og at bestemmelsen i første række tænkes anvendt på byggelegepladser, hvor der i nogle tilfælde holdes dyr, som i perioder er uden opsyn, fordi der ikke bor mennesker i umiddelbar tilknytning til legepladsen. Bestemmelsen tænkes derimod i almindelighed ikke anvendt på dyr inden for landbruget.

I forbindelse med Justitsministeriets høring over betænkningen er der fremkommet et stort antal indsigelser imod den nævnte bestemmelse. Der er navnlig blevet peget på, at dyrene på byggelegepladser og lignende steder passes af kvalificeret personale, og at det er af væsentlig betydning for børn at få et naturligt forhold til dyr. Det Veterinære Sundhedsråd har i sit høringssvar gjort opmærksom på, at man ikke har haft sager forelagt vedrørende overtrædelse af dyreværnsloven på byggelegepladser.

Justitsministeriet vil ikke afvise, at der kan vise sig et behov for en nærmere regulering af forholdene for dyr, der holdes på steder, hvor ejeren eller den, der fører tilsyn med dyret, ikke bor. Et tilsvarende behov er for så vidt angår de såkaldte »pladshunde« tilgodeset ved bekendtgørelse nr. 962 af 23. december 1986 om hunde, som anvendes til bevogtning, der er udstedt i medfør af § 16, stk. 1, i den gældende dyreværnslov. Justitsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at en regulering på dette område i givet fald sker ved administrative forskrifter, og lovforslagets § 3, stk. 3, er derfor udformet som en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte regler om dyr, der holdes på et sted, hvor ejeren eller den, der fører tilsyn, med dyret, ikke bor. Med hjemmel i denne bestemmelse vil der herefter f.eks. kunne fastsættes regler om tilsyn, herunder dyrlægetilsyn, fodring og opholdsrum, og - såfremt udviklingen skulle vise behov herfor - tillige forbud mod dyreholdet. Bestemmelsen tænkes i almindelighed ikke anvendt på dyr inden for landbruget.